

عنوان مقاله:

الگوی ساختاری تاثیر اعتماد سازمانی در خودکارآمدی شخصی با میانجی گری خودکارآمدی جمعی معلمان

محل انتشار:

مجله مدیریت فرهنگ سازمانی، دوره 16، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

حسنعلی ویس کرمی - استادیار، گروه روان شناسی، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران

عزت اله قدم پور - دانشیار، گروه روان شناسی، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران

محمدرضا متقی نیا - دانشجوی دکتری، گروه روان شناسی، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف تدوین مدل خودکارآمدی شخصی معلمان از روی اعتماد سازمانی و خودکارآمدی جمعی آنان انجام شد. در این پژوهش، ۲۵۵ معلم از مدارس ابتدایی شهر بجنستان، به روش نمونه گیری چندمرحله ای انتخاب شدند. ابزارهای استفاده شده در این پژوهش، فرم کوتاه مقیاس احساس کارآمدی معلمان طراحی شده از سوی شان-موران و ولفلک هوی (۲۰۰۱)، مقیاس اعتماد کارکنان طراحی شده از سوی هوی و شان-موران (۲۰۰۳) و مقیاس باور کارآمدی جمعی معلم طراحی شده از سوی شان-موران و بار (۲۰۰۴) بود. یافته ها نشان داد بین مولفه های اعتماد معلمان و خودکارآمدی شخصی آنان، همبستگی مثبت و معناداری وجود دارد ($p > 0.01$). شاخص های مختلف برازش مدل تدوین شده نیز گویای مناسبت مدل با داده ها بود. مطابق با مدل تدوین شده، مسیر مستقیم اعتماد سازمانی به خودکارآمدی شخصی معلم، منفی، جزئی و غیرمعنادار ($P = 0.071$ و $\beta = -0.190$) بود، اما مسیر غیرمستقیم اعتماد سازمانی به خودکارآمدی شخصی معلم با واسطه خودکارآمدی جمعی معلم، مثبت، بزرگ و معنادار بود ($p > 0.001$ و $\beta = 0.517$). مسیر مستقیم اعتماد سازمانی به خودکارآمدی جمعی معلم نیز مثبت، بزرگ و معنادار بود ($P > 0.001$ و $\beta = 0.672$). یافته های پژوهش، اهمیت بافت اجتماعی سازمان در تاثیر اعتماد در کارآمدی شخصی اعضا را نمایان می کند.

کلمات کلیدی:

اعتماد سازمانی، خودکارآمدی شخصی معلم، خودکارآمدی جمعی معلم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1551170>

